

Johannes Reumert

18. oktober 1894—2. januar 1961.

Johannes Reumert tilhørte det slægtled af unge geografer, som i årene mellem 1911 og 1920 samledes omkring professor H. P. Steensby under dennes kortvarige, men uforglemmelige gerning som universitetslærer.

Reumerts ydre, hans mange talenter og hans åbne humanistiske indstilling gav ham en særlig stilling i denne kreds af studenter og unge videnskabsmænd, og han bevarede længe ungdommens lethed i tanke og tale, men med årene kom der alligevel skarpere linier i hans åndelige fysiognomi.

Han var hele sit liv en flittig mand, og han blev efterhånden een af de hårdtarbejdende, som læste meget og øgede sin kundskab og indsigt. Et karakteristisk træk var hans stærke kritiske sans overfor det omtrentlige og det halvgode, som ikke mindst kom til udfoldelse overfor hans egne værker, og som stod i et mærkeligt modsætningsforhold til hans evne til let og elegant at udtrykke øjeblikkets stemning. Man havde undertiden indtryk af at stå overfor en legende kunstner, som gennem hårdt slid havde tugtet sin egen lethed og var blevet den eksakte og præcise kundskabs på een gang strenge og ydmyge tjener. Men netop derfor havde han, som så mange andre kundskabsrige mænd, en vis skyhed overfor det at frigøre sig for lærdommens tyngde og uden hæmning at begive sig ind i inspirationen og den befriende omvurdering af længst fastslåede »sandheder«, den mark på hvilken forskningen vinder nogle af sine store, måske største sejre.

Gerningen som lærer og vejleder blev hans største indsats. Hans lærebøger var prægede af hans store viden, hans grundighed og hans selvkritik, og hans indflydelse på udviklingen af geografiundervisningen på en række trin fra mellemskolen til faglæreruddannelsen blev meget stor. I en lang årrække var han tilsynsførende i fagene geografi og naturhistorie ved den danske gymnasieskole og leder af lærerkandidaternes uddannelse. Herigennem ydede han et væsentligt bidrag til den højnelse af uddannelsen, som de sidste årtier har kunnet opvise. Han beklædte tillige posten som censor i faget geografi ved universitetet og udførte også her en gerning, som længe vil blive husket.

Johs. Reumert var medlem af vort selskabs råd, og i en lang år-række deltog han med stor interesse i ledelsen.

Blandt hans videnskabelige arbejder må især nævnes hans besvarelse af vort selskabs prisopgave fra 1926: Den handelsgeografiske Betydning af Københavns Beliggenhed samt hans bearbejdelse af det teoretiske grundlag for Martin Vahls plantegeografiske system og dets klimatiske forudsætninger. Hans fagfæller havde håbet, at han i sit olium havde fået mulighed for at uddybe sin virksomhed som videnskabsmand og håndbogsforfatter, men kræfterne slog ikke til.

Han vil blive dybt savnet af venner og fagfæller.

Niels Nielsen.

Halfdan Hendriksen

12. november 1881—22. oktober 1961.

Halfdan Hendriksen var i mange henseender et rigt udrustet menneske. Han var statelig af skikkelse, stærk og udholdende, udstyret med en stor arbejdssevne, en fremtræden, der umiddelbart indgød tillid, og en vilje til at gøre, hvad han anså for pligt og ret. Han var en meget omhyggelig mand, der med præcision og flid satte sig ind i de yderst forskelligartede problemer, der i årenes løb blev lagt frem til hans afgørelse eller medbestemmelse.

I mange tilfælde vil mænd af denne støbning følge en bestemt, vel afgrænset linie i deres gerning og deres interesser, men for Halfdan Hendriksen blev livsbanen usædvanlig varieret og mangesporet.

Han blev uddannet i datidens førende rederier og blev i en alder af 25 år leder af Det Forenede Dampskibsselskabs Islands-Færø afdeling, men gik derefter over i handels- og industrivirksomhed, hvor han tidligt placerede sig som en af dansk erhvervslivs fremtrædende skikkelser. Fra sin tidlige ungdom var Halfdan Hendriksen stærkt politisk interesseret, og i 1924 blev han indvalgt i Folketinget. Gennem 33 år var han medlem af den konservative rigsdagsgruppe og varetog en lang række store politiske og administrative opgaver, blandt hvilke man navnlig husker hans berømmelige gerning som handelsminister i årene 1940—45. Derefter blev han knyttet til Carlsberg-Bryggerierne i årene 1946—53 som administrerende di-